

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **R. G., narozen X**
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Janou Šubrtovou
sídlem U Sokolovny 271, 289 23 Milovice

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2018, č. j. X, s přihlédnutím k provedené opravě

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2018, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 5 727 Kč, a to k rukám jeho zástupkyně Mgr. Jany Šubrtové.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 13. 9. 2018 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2018, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 9. 4. 2018, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 310/2017 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobce ze dne 15. 1. 2018 o přiznání invalidního důchodu, a to na základě závěrů posudku Okresní

správy sociálního zabezpečení N. (dále jen „OSSZ“) ze dne 8. 3. 2018, podle nějž jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 15 %.

2. Žalobce namítal, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a znemožňuje mu nejen výkon jakékoliv plnohodnotné práce, ale i společenské uplatnění. Již od roku 2015 trvá lokální destrukce kůže na obličeji a od května úporně svědivý zánět na bradě s otevřeným mokvajícím defektem doprovázeným trvalou pálivou bolestí, přičemž symptomatická léčba ani při změnách medikace zůstává neúčinnou. Jedná se o objektivně zjistitelné potíže viditelné na první pohled, a nikoliv obtíže subjektivního rázu, jak se uvádí v napadeném rozhodnutí. Příčina choroby přitom nebyla dodnes diagnostikována. Tento zdravotní stav žalobci neumožňuje běžný osobní, natožpak pracovní život. Žalobce má za to, že nebylo správně jako prioritní posouzeno kožní onemocnění, ačkoliv na to při posudkovém jednání upozorňoval posudkovou lékařku žalované. Napadené rozhodnutí, které mu bylo doručeno dne 18. 7. 2018, se však s jeho námitkami řádně nevypořádalo. Žalobce sice trpí i omezením pohyblivosti, svalovou nerovnováhou a poruchou statiky a dynamiky páteře, pracovní uplatnění mu však primárně znemožňuje kožní onemocnění, což žalobce dokládal i lékařskými zprávami. Zlepšení zdravotního stavu žalobce nelze bez znalosti příčin očekávat. Na žalobce navíc dopadá i tíživá finanční situace, neboť mu skončí výplata nemocenské, musí hradit soudem stanovené výživné 5 500 Kč měsíčně, a tím se dostává do nezvládnutelné finanční nouze. Žalobce proto požádal o nové posouzení zdravotního stavu. Na podporu žaloby žalobce doložil lékařské zprávy z psychiatrického vyšetření ze dne 24. 9. 2018 a 7. 11. 2018.
3. Žalovaná po popisu předchozího řízení konstatovala, že nadále trvá na svém rozhodnutí a navrhla žalobu zamítnout. S ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 195/2017 Sb. (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež soud musel nařídít z důvodu, že prováděl dokazování, žalobce poukázal na pro něj příznivý posudek Posudkové komise MPSV v Praze a navrhl napadené rozhodnutí zrušit jako nezákonné, neboť bylo prokázáno, že žalobce byl invalidní v I. stupni. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 15. 1. 2018 byla se žalobcem sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu, a to ode dne skončení výplaty nemocenských dávek. Posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 8. 3. 2018 na základě zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky ze dne 22. 2. 2018, profesního dotazníku a lékařských zpráv dermatovenerologa ze dne 25. 10. 2017, psychiatry ze dne 27. 4. 2017, psychologky ze dne 25. 5. 2017, neurologa ze dne 21. 6. 2017 a zpráv z rehabilitací (20. 9. 2017, 31. 1. – 28. 2. 2018) a elektromagnetického vyšetření (23. 5. 2017) dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobce trvale poklesla o 15 % v důsledku vleklého bolestivého páteřního syndromu vyvolaného degenerativními změnami (vyhřeznutí ploténky mezi 4. a 5. obratlem bederní páteře bez poškození nervů a senzomotorické poruchy) hodnoceného podle položky 1b oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), s přihlédnutím k dalšímu onemocnění (dlouhodobé psychosomatické onemocnění kůže a podkoží) a profesi uprostřed vyhláškou stanoveného rozmezí poklesu pracovní schopnosti, přičemž tuto hodnotu již dále podle ustanovení § 3 a 4 vyhlášky o

posuzování invalidity neupravovala. K psychosomatické poruše uvedla, že se žalobce psychiatricky neléčí, byla mu předepsána jen psychoterapie.

6. S odkazem na závěr posudku lékařky OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 9. 4. 2018, jímž žalobcovu žádost zamítla. Žalobce toto rozhodnutí napadl námitkami, v nichž měl podle napadeného rozhodnutí uvést, že se necítí být s ohledem na přetrvávající bolesti a pálení problematických částí těla schopen výkonu zaměstnání, a k nimž měl přiložit nález kožního lékaře ze dne 18. 4. 2018 a zprávu z histologického vyšetření ze dne 11. 4. 2018 (námitky ve správním spise založeny nejsou).
7. Na základě osobního vyšetření žalobce posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 13. 6. 2018, v němž se na základě totožných lékařských zpráv a zpráv doložených v námitkovém řízení (včetně při jednání doložené zprávy kožního lékaře ze dne 10. 5. 2018) plně shodla s posudkovou lékařkou OSSZ. Lékařské nálezy uplatněné v námitkovém řízení neprokazují další zdravotní postižení významně omezující duševní, smyslové nebo fyzické schopnosti ani zhoršení zdravotního stavu, neobsahují žádné nové, posudkově významné skutečnosti. Rána na bradě (stafylokokový zánět s přetrvávajícím svěděním v místě jizvy) se hojí, histologické vyšetření je v mezích normy a toto postižení proto pracovní schopnost žalobce neomezuje. Námitky žalobce nelze posudkově akceptovat, neboť jsou zaměřeny na subjektivní obtíže, zatímco pro posudkové hodnocení jsou významné klinické nálezy a výsledky pomocných vyšetření. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 9. 7. 2018 námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že zjištěnému poklesu pracovní schopnosti neodpovídá žádný stupeň invalidity.
8. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas (s ohledem na chybějící doklad o doručení ve správním spise soud vycházel z tvrzení žalobce), že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 27. 3. 2019, jejímž členem byla i odborná lékařka z oboru neurologie. Posudková komise po rozboru všech dosud předložených lékařských zpráv včetně nálezů předložených v řízení před soudem a s přihlédnutím k nově doloženému kožnímu nálezu z 12. 2. 2015, osobnímu vyšetření žalobce přítomnou neuroložkou a konzultaci s lékařkou z oboru psychiatrie uzavřela, že žalobce je invalidní. Posudková komise sice nemůže vycházet z lékařských zpráv předložených v řízení před soudem, neboť vyšetření byla provedena až po datu vydání napadeného rozhodnutí, nicméně na základě lékařské zprávy psychiatry ze dne 27. 4. 2017 a s přihlédnutím k výsledkům psychologického vyšetření ze dne 25. 5. 2017 však posudková komise uzavřela, že v přechodích posudcích nebyla správně posouzena důležitost jednotlivých zdokladovaných zdravotních obtíží žalobce, pokud jde o jejich vliv na jeho pracovní schopnost. K datu vydání napadeného rozhodnutí totiž byla hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce psychosomatická porucha zaměřená na (objektivně nevýznamné) kožní problémy vyvolaná poruchou osobnosti bez psychotických projevů, která značně snižuje úroveň sociálního fungování žalobce a výkon některých jeho denních aktivit. Toto postižení posudková komise hodnotila podle položky 5c kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to s přihlédnutím ke všem dalším zdravotním obtížím žalobce na horní hranici vyhláškou stanoveného rozmezí 35 % poklesem pracovní schopnosti, přičemž tuto hodnotu dále podle ustanovení § 3 nebo § 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila.

Pokud by měly být rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu obtíže s páteří, bylo by předcházející posudkové hodnocení správné, a stejně tak by bylo nutno hodnotit pokles pracovní schopnosti 15 % ve smyslu položky 1a kapitoly XII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pokud by mělo být hodnoceno jako rozhodující kožní onemocnění (chronické kožní postižení na bradě vyvolané vědomým či nevědomým sebepoškozováním kůže navazující na v roce 2010 prodělanou kožní infekci zlatým stafylokokem). Posudková komise poukázala zejména na závěry psychologického vyšetření, které podrobněji vykreslilo poruchu osobnosti žalobce spočívající v nepružné a špatně přizpůsobivé osobnosti, neschopnosti nadhledu a zaměření na detaily s následkem v podobě problémů při navazování vztahů. Následkem je též obsedantní nutkání zasahovat do kůže obličeje (aniž by však mělo psychotický charakter) a zveličení banálního kožního onemocnění, na nějž se dlouhodobě zaměřuje jeho pozornost. Žalobce tedy je invalidní v prvním stupni a je schopen pracovního zařazení s využitím své kvalifikace jen v čistém prostředí a s menšími pracovními nároky.

10. V reakci na posudek žalobce uvedl, že dokládá pochybení žalované při vydání napadeného rozhodnutí, vyjádřil však nesouhlas s tím, že podle posudku se měl žalobce stát invalidním již dne 27. 4. 2017. Namítá, že datem vzniku invalidity měl být první den následující po skončení pracovní neschopnosti žalobce, tj. 15. 3. 2018. Uvedeným závěrem posudková komise žalobci nedůvodně zkrátila dobu do dalšího přezkumu invalidity.
11. Soud po zvážení protichůdných posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl k závěru, že jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů je třeba hodnotit posudek Posudkové komise MPSV v Praze, která na rozdíl od předchozích posudků promítla do svého hodnocení do té doby bez vysvětlení upozaděný psychiatrický a psychologický nálezy. Pokud jde o psychiatrické nálezy přiložené k žalobě, jež jsou pozdějšího data než napadené rozhodnutí, byť samy o sobě dokumentují pozdější zdravotní stav, je nutno upozornit na to, že i ty jsou (přínejmenším z laického pohledu soudu) se závěry posudkové komise v souladu v těch částech, kde projevy osobnostní zátěže žalobce dovozují na podkladě událostí předcházejících datu napadeného rozhodnutí. Vyhodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí je tak podle přesvědčení soudu úplnější a na rozdíl od předcházejících posudků dokázalo logicky provázat zjištění (do té doby přehlížených, resp. kuse zhodnocených) lékařských zpráv odborníků z oboru kožního lékařství, psychiatrie a psychologie. Samotné postižení páteře v souladu s tím, co žalobce namítá v žalobě, skutečně nepůsobí v rozhodné době jako postižení s rozhodujícím vlivem na jeho pracovní schopnost.
12. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Jak vyplynulo z dokazování posudkem posudkové komise, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila povahu zdravotních obtíží žalobce a dopad těchto obtíží na jeho pracovní schopnost. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
13. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 27. 3. 2019 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.) a též psychiatrické nálezy ze dne 24. 9. 2018 a 7. 11. 2018, které již v dalším řízení z časového hlediska budou relevantní. Pokud jde o námitku žalobce, že jeho invalidita měla vzniknout až 15. 3. 2018, soud považuje za potřebné doplnit, že žalovaná bude v řízení vázána projednávanou žádostí, v níž žalobce žádal o přiznání invalidního důchodu až ode dne

zániku nároku na nemocenské dávky. Třebaže tedy zdravotní stav odůvodňující invaliditu žalobce nastal prokazatelně již dříve, bude žalovaná povinna respektovat vůli žalobce požadujícího přiznání dávky až od pozdějšího data. Proto považoval soud za nadbytečné provádět důkaz potvrzením o ukončení pracovní neschopnosti žalobce. Pokud jde o dobu platnosti posudku (stanovovanou individuálně s ohledem na předpokládaný vývoj zdravotního stavu a potřebu ověření spolehlivosti posudkových závěrů) ve smyslu § 7 písm. f) bodu 7 vyhlášky o posuzování invalidity, ta se do obsahu napadeného rozhodnutí nijak nepromítá, soud se proto k ní nijak nevyjadřuje.

14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 5 200 Kč. Tuto částku tvoří odměna za čtyři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a písemné reakce na posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 27. 3. 2019 a účast na jednání soudu v trvání do dvou hodin - § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] spolu se čtyřmi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Dále soud žalobci přiznal dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu náhradu za promeškaný čas zástupkyně cestou na jednání soudu v rozsahu 4 půlhodin po 100 Kč a dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, náhradu za související cestovné jeho zástupkyně ve výši prokázaného jízdného vlakem na trase Milovice – Praha a zpět ve výši 127 Kč.
15. V rozsahu náhrady za zmeškaný čas (400 Kč) je náhrada přiznaná v písemném vyhotovení rozsudku vyšší oproti výroku vyhlášenému ústně. Vzhledem k tomu, že soud při ústním vyhlášení rozsudku pochybil při výpočtu výše náhrady nákladů řízení, když opomněl započítat i tuto položku, provedl soud opravu již v písemném vyhotovení rozsudku, aniž by bylo nezbytné vydávat postupem podle § 55 odst. 5 ve spojení § 54 odst. 4 s. ř. s. opravné usnesení samostatně.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškaní lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. června 2019

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.